Types of Piyyut (Liturgical Poetry)

A piyyut is a Hebrew poem written to be added into the synagogue service. It uses biblical language, midrashic ideas, and poetic techniques (acrostics, rhyme, wordplay) to enrich prayer.

Main Types of Piyyutim

Туре	Where in Prayer	When Used	Main Theme
Yotzrot	In the blessing of (שמע before)	Festivals, special Shabbatot	Creation, light, angels, God's majesty
Kerovot	Inside the Amidah,	Festivals, fast days	Redemption, mercy, biblical history
Selichot	Special penitential services	Elul, Ten Days of Repentance, fast days	Forgiveness, mercy, confession
Kinot	After איכה on Tish;a B'Av	Tish;a B'Av	Mourning for Temple and Jewish tragedies
Hoshanot	Processions on Sukkot	Sukkot, esp. Hoshana Rabbah	"Save us!" – prayers for rain, redemption
Zemirot	Shabbat/holiday table songs	At meals, not in synagogue	Praise of Shabbat, Torah, and family joy

The **yozer** is combined from several types of *piyyut*, according to the structure of the permanent prayers replaced or embellished by *piyyut*. The *yozer* enjoyed great circulation mainly in the second period of Oriental *piyyut*, between the seventh and eleventh centuries. Parallel to the *yozerot*, which were intended for *Shaharit*, there are also, during this period, *piyyutim* of *Ma`ariv*, intended to adorn the blessings before and after the *Shema* in the evening service. This type of *piyyut*, however, was never widely employed.

The **kerovot** divide into a number of secondary categories, according to the types of Amidah to which they are attached: the *kerovah* of the daily Amidah is called **kerovat Shemoneh Esreh** because of the 18 blessings in that Amidah; that of Musaf or Ma'ariv

Amidah for Sabbaths and the holy days is called **shiv**` ata because of the seven blessings in these Amidot; while that of the Shaharit Amidah of the Sabbath and holy days, which include a kedushah, is called **kedushata** (in ancient Erezlsrael, kedushah was said on Sabbaths and festivals only in the Shaharit service). Each of the types of kerovah has its own structural characteristics. The kerovah, mainly the kedushata, is thought of as the dominant type of ancient piyyut.

The **zulat** was designated for inclusion right after the Shema` (hence, aka **emet**) but was deferred to follow אין אלהים זולתך.

שלמה סולימן אלסנג'ארי (כורדיסתאן, מאה 9) "יוצר" לפרשת נח

מִי כָמֹכָה שְׁחֵת חוֹמְסִים לְדוֹרוֹת עֲשָּׁרָה וּמִי דוֹמֶה לָּךְ שׁוֹפֵט נוֹגְשִׁים בְּחִצִּים עֲשָּׁרָה אֵין כָּמוֹךְ וָאֵין דוֹמֵה לָךְּ

מִי כָמֹכָה לָהֵט אֵלֶה שְׁנֵים עָשָּׁר חֹדֶשׁ ז וֹמִי דוֹמֶה לָךְּ לְחֵץ אֵלֶה שְׁנֵים עָשָּׁר חֹדֵשׁ אֵין כָּמוֹךְ וְאֵין דוֹמֶה לָךְּ

מִי כֶמֹכָה מָחִיתָ אֵלֶה בְּמַבּוּל מַיִּם וֹמִי דוֹמֶה לָךְ מָשַׁכְתָּ אֵלֶה לְמַבּוּל מַיִּם אֵין כָּמוֹךְ וָאֵין דוֹמֶה לָךְּ אֵין כָּמוֹךְ וָאֵין דוֹמֶה לָךְּ

10 מִי כָמכָה הוֹדִיעוּ מַלְכוּתָךּ פְּלִיטֵי מַבּוּל מַיִם וּמִי דוֹמֶה לָּךְ הִמְלִיכוּךְ פְּלִיטֵי גִּזְרֵי מַיִם אֵין כָּמוֹךְ וָאֵין דּוֹמֶה לָךְ

1 חומסים: דור המבול. לדורות עשרה: עשרה דורות לאחר בריאת העולם. 2 נוגשים: המצרים. בחצים: במכות. 4 להט: העניש במים רותחים (השווה בראשית רבה כח, ט). אלה: את דור המבול. שנים עשר חדש: הוא משך זמן המבול (שם). 5 לחץ: לחץ במכות. אלה: את המצרים. שנים עשר חדש: משבא משה לגאול את ישראל והחל במכות עד שיצאו. 8 למבול מים: לים סוף.

WHO is like You who destroyed the unjust after ten generations, and

WHO compares to You who judges tyrants with ten arrows

None is like You and None compares to You.

WHO is like You who heated them for twelve months, and

WHO compares to You who oppressed them for twelve months

None is like You and None compares to You.

WHO is like You who erased through a flood of water

WHO compares to You who drew them into a torrent of water

None is like You and None compares to You.

WHO is like You whose sovereignty was declared by the flood's survivors

WHO compares to You who was coronated by the survivors of the split waters

None is like You and None compares to You.

שלמה סולימן אלסנג'ארי: "זולת"

נשבעתי בלי היות מבולי אָם מֵאַנְשֵׁי חָמֶס בָּאוּ בַאָבֶדָה גַם אַתִּ סוֹכַכְתִיךְ מִקְצִיפַת מְלוּלִי בַּאַרַתִּי תוֹלְדוֹת לְהוֹלִידָה כי מי נח זאת לי גם את שכולה וגלמודה רָנִי עָקָרָה לֹא יַלְדָה מאתר חסדי לא ימוש להנאות כִּי הַהַרִים יַמוּשׁוּ וַהַגְּבַעוֹת 30 שָׁאִי סָבִיב עֵינֵיךְ לְהֵיכָלֵךְ הַרַחִיבִי מִקוֹם אַהַלַּדְּ אם מעושי רשעה וזמה פַּלְטָתִי נַחַ לְנַחַמָה אם מדור מנאצי גם אַת צפי לִיוֹם נַחְמָה הפרצתי מהלכים בארצי עניה סערה לא נחמה גַּם אַתַּ וַעַדִי בַנַיִּךְ לַרְבַצִי 10 כי יַמִין ושמאל תפרוצי נחם אנחם אשיותיך ושמתי בדכד שמשותיד ואם ממד נקטה נפשי אַל תִּירָאַי כִּי לֹא תַבוֹשִׁי אָם מקומטי עצמם לפני רְבִּיתִי בְּכֵל דּוֹרוֹת לְפַנֵי אָם מזועקי סור לגאות גם את שויתיך לעיני חיילתי בכל יציאות 40 וכל בַנִידְ לִמוּדֵי יִי גַּם אַתַּ טוּסִי צָבָאוֹת צַבָּאוֹת כִּי בוֹעַלָיִךְ עוֹשֵׂיִךְ יִי צָבָאוֹת עתה תגונני בַּצְדָקָה תְּכּוֹנָנִי לָמַעַן הַיוֹתַדְּ מִקּצֵר רוּחַ אם מתותרת מחיית מבול מים פִּי כָאשָׁה עַזוּבָה וַעַצוּבַת רוּחַ תתי על רקועת מים אָם מִיוֹם זַעַם לְפַלְצֵדְ 45 גם את תשמעי עת יצאו מים כספתי לגונן ארצד הוי כל צמא לכו למים גַם אַתְּ לָרָגַע קָטוֹ אַם עזבתי רבצר סוף כבקעתי לגאולי וברחמים גדולים אקבצר הטוּ אַזְנְכֶם וּלְכוּ אֱלִי יַעַן כִּי בָשַׁצֵף קַצַף עַזַבְתִּיךְ וּבְחֶסֶד עוֹלֶם רְחַמְתִּידְ 25 אם ממנאצים למולי

1 מאנשי חמס: מדור המבול. באו באבדה: באו לעולם ואבדו ממנו. 3 שכולה וגלמודה: ישראל שבגלות. 7 מדור מנאצי: מדור המבול. 8 הפרצתי: הרביתי. מהלכים בארצי: בריות המתהלכות בעולם. 9 ועדי: כנסי. לרבצי: לארץ ישראל. 11 ואם: ואף על פי שלכאורה. ממך נקטה נפשי: נדמה שמאסתי בך (דברי הקב"ה לישראל). 13 מזועקי סור: מאנשי דור המבול. 14 חיילתי: חיזקתי. בכל יציאות: אנשים היוצאים ובאים בכל מקום. 15 טוסי: מהרי. 19 מיום זעם: מעת המבול. לפלצך: שהיה עלול לבהלך. 20 כספתי: ביקשתי. לגונן ארצך: להציל את ארץ ישראל. 21 רבצך: ארצך. 25 ממנאצים למולי: מהנותרים מדור המבול. 27 מקציפת מלולי: מדברי כעסי ותוכחותי. 29 להנאות: כדי להנותך ולהיטיב לך. 30 כי ההרים וכו': אפילו אם ההרים והגבעות ימושו. 31 מעושי... וזמה: מאנשי דור המבול.

35 אשיותיך: יסודותיך. 37 מקומטי עצמם: מאנשי דור המבול שגרמו לעצמם אבדון בחטאיהם. 43 מתותרת: משארית. מחיית... מים: שנותרו אחרי שמי המבול מחו הכול. 44 תתי: נתתי צאצאים. על רקועת מים: על הארץ. 45 עת יצאו: בעת הגאולה, כאשר 'יצאו מים חיים מירושלים' (זכריה יד, ח). 47 סוף וכו': אגאלכם כשם שגאלתי את אבותיכם בעת קריעת ים סוף.

Haftarah of Parashat No'ah (Isaiah 54)

In this chapter, Isaiah likened the Jewish people in their exile to a childless woman whose barrenness has been reversed.

X

ישעיהו נ״ד

(1) Sing, O barren, thou that didst not bear, Break forth into singing, and cry aloud, thou that didst not travail; For more are the children of the desolate Than the children of the married wife, saith the Lord. (2) Enlarge the place of thy tent, And let them stretch forth the curtains of thy habitations, spare not; Lengthen thy cords, and strengthen thy stakes. (3) For thou shalt spread abroad on the right hand and on the left; And thy seed shall possess the nations, And make the desolate cities to be inhabited. (4) Fear not, for thou shalt not be ashamed. Neither be thou confounded, for thou shalt not be put to shame; For thou shalt forget the shame of thy youth, And the reproach of thy widowhood shalt thou remember no more. (5) For thy Maker is thy husband, The Lord of hosts is His name; And the Holy One

(א) רני עַקרה לא ילדה פַּצְחֵי רַנַּה וְצַהַלִי לֹאַ חַלָּה כִּי רַבִּים בְּנֵי שׁוֹמֵמַה מִבְּנֵי בִעוּלָה אָמַר י״י. (ב) הַרְחִיבִי מָקוֹם אַהֶלֶדְ וִירִיעוֹת מִשְׁכְּנוֹתֵיִדְ יַטוּ אַל תַּחשֹבִי הַאָּרִיכִי מֵיתַרַיִדְּ וִיתֵדֹתַיִדְ חוַקי. (ג) כִּי יִמִין וּשְׁמֹאוֹל תִּפְּרצִי וורעד גוים יירש וערים נשמות יושיבו. (ד) אל תיראי כי לא תבושי וָאַל תַּכַּלְמִי כִּי לֹא תַחָפִּירִי כִּי בֹשֶׁת עַלוּמַיִדְ תִּשָּׁכַּחִי וְחֶרְפַּת אַלְמַנוּתִידְ לא תוְכָּרִי עוֹד. (ה) כִּי בעַלִידְ עשִידְּ י״י צָבַאוֹת שָׁמוֹ וְגֹאֱלֶךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל אַלהֵי כַל הַאָרֵץ יִקּרָא. (ו) כִּי כִאְשָׁה עזובה ועצובת רוח קראד י"י ואשת (ז) געוּרִים כִּי תִמַּאֶס אֲמַר אֱלֹהֵיךָ. בְּרֶגַע קָטוֹ עְזַבְתִּיךְ וּבְרַחֲמִים גִּדֹלִים אָקַבּצֶדָּ. (ח) בִּשָׁצֵף קצֵף הִסְתַּרִתִּי פַנֵי רגע מִמֶּדְ וּבָחֶסֶד עוֹלַם רְחַמְתִּידְ אַמֵּר

×

thy Redeemer. (9) For this is as the waters of Noah unto Me; For as I have sworn that the waters of Noah Should no more go over the earth, So have I sworn that I would not be wroth with thee, Nor rebuke thee. (10) For the mountains may depart, And the hills be removed; But My kindness shall not depart from thee, Neither shall My covenant of peace be removed, Saith the Lord that hath compasssion on thee. (11) O thou afflicted, tossed with tempest, And not comforted, Behold, I will set thy stones in fair colours, And lay thy foundations with sapphires. (12) And I will make thy pinnacles of rubies, And thy gates of carbuncles, And all thy border of precious stones. (13) And all thy children shall be taught of the Lord; And great shall be the

to destroy. (17) No weapon that is formed against thee shall prosper; And every tongue that shall rise against thee in judgment thou shalt condemn. This is the heritage of the servants of the Lord, And their due reward from Me, saith the Lord.

גאַלֶדְ י״י. (ט) כִּי מֵי נַח זֹאת לִי אֲשֶׁר נשבעתי מעבר מי נח עוד על הארץ (י) בן נשבעתי מקצף עליד ומגער בד בִּי הַהַרִים יַמוּשׁוּ וְהַגְּבַעוֹת תִּמוּטֵינה וְחַסְדִּי מֵאָתֵּךְ לֹא יַמוּשׁ וּבְרִית שָׁלוֹמִי לא תמוּט אַמַר מַרַחָמֶך י״י. (יא) עַנְיַּה לאַ נַחָמָה הָנֵּה אָנֹכִי מַרְבִּיץ בַּפּוּדְ אֲבַנַיִדְ וִיסַדְתִּידְ בַּסַפִּירִים. (יב) ושׁמַתִּי כַּדְכֹד שִׁמְשֹׁתַיִּדְּ וּשְׁעַרִיִּדְ לְאַבְנֵי אֶקְדַח וְכַל גִּבוּלֶךְ לְאַבְנֵי חֶפֶץ. (גי) וְכַל בַּנַיָדְ לְמוּדֵי י״י וְרֵב שׁלוֹם בַּנִיךָּ. (יד) בִּצְדַקָה תְּכּוֹנַנִי רַחֲקִי מַעשַׁק כִּי לא תִירַאִי וּמְמְחַתַּה כִּי לא תַקרב אַליַד. (טו) הָן גור יגור אַפַס מָאוֹתִי מִי גָר אָתָּךְ עָלַיִּךְ יִפּוֹל. (טוֹ) [הָנָה] (הן) אַנֹכִי בַּרָאתִי חַרָשׁ נֹפֶחַ בָּאֵשׁ פַּחַם ומוציא כַלִי לִמְעַשָּהוּ וְאַנֹכִי בַּרַאתִי מַשָּׁחִית לְחַבֵּל. (יז) כַּל בָּלִי יוּצֵר עַלַיִדְ לֹא יִצְלַח וְכַל לַשׁוֹן תַקוּם אָתַּדְ לַמִּשָׁפַּט תַּרְשִׁיעִי זֹאַת נַחַלַת עַבִדי י״י וִצְדָקַתַם מֵאָתִּי נָאָם

פרשת לך-לך

- ו. וַתְּהִי <mark>שָּׂרַי</mark> עֲקָרָה אֵין לָהּ וָלָד. (בראשית י"א:ל')
- 2. וַיֶּעְתַּר יִצְחָק לַיִּהֹוָה לְנֹכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עֲקָרָה הָוֹא וַיֵּעָתֶר לוֹ יְהֹוָה וַתַּהַר <mark>רִבְקָה</mark> אִשְׁתּוֹ. (בראשית כ״ה:כ״א)
  - 3. וַיַּרָא יִהֹוָה כִּי שִׂנוּאָה לֵאָה וַיִּפְתַּח אֶת רַחִמָּהּ וַרָּחֶל עֲקָרָה. (בראשית כ"ט:ל"א)
- 4. וַיִהִי אִישׁ אֶחָד מִצְרָעָה מִמִּשְׁפַּחַת הַדָּנִי וּשְׁמוֹ מָנוֹחַ וְאִשְׁתוֹ עֲקָרָה וְלֹא יָלָדָה. (שופטים י"ג:ב)
- 5. שְּׂבֵעִים בַּלֶּחֶם נִשְׂכָּרוּ וּרְעֵבִים חָדֵלוּ עַד <mark>עָקָרָה</mark> [<mark>חנה</mark>] יָלְדָה שִׁבְעָה וְרַבַּת בָּנִים אַמְלָלָה. (שמואל א ב׳:ה)
  - 6. רָנִּי <mark>עָקָרָה</mark> לֹא יָלָדָה פִּצְחִי רִנָּה וְצַהֲלִי לֹא חָלָה כִּי רַבִּים בְּנֵי שׁוֹמֵמָה מִבְּנֵי בְעוּלָה אָמֵר ה׳. (ישעיהו נ״ד:א)

תלמוד בבלי מסכת יבמות דף סד עמוד א (פרק ו - הבא על יבמתו)

א"ר יצחק: מפני מה היו אבותינו עקורים? מפני שהקב"ה מתאוה לתפלתן של צדיקים. א"ר יצחק: למה נמשלה תפלתן של צדיקים כעתר? מה עתר זה מהפך התבואה ממקום למקום, כך תפלתן של צדיקים מהפכת מדותיו של הקב"ה ממדת רגזנות למדת רחמנות.

R. Yitzkah said: Why were our ancestors barren? Because God yearns for the prayers of the righteous. R. Yitzhak said: Why are the prayers of the righteous compared to a pitchfork? Just as a pitchfork moves grain from one place to another, so do righteous prayers move God's attributes from anger to compassion.

בראשית ט"ו (א) אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶה הָיָה דְבַר ה' אֶל אַבְרָם <mark>בַּמַּחֲזֶה</mark> לֵאמֹר אַל תִּירָא אַבְרָם אָנֹכִי מָגֵן לָךְ שְׂכָרְךָּ הַרְבֵּה מְאֹד. (ב) וַיִּאמֶר אַבְרָם ה' אל-ים מַה תִּתֶּן לִי וְאָנֹכִי הוֹלֵךְ עֲרִירִי וּבֶן מָשֶׁק בֵּיתִי הוּא דַּמֶּשֶׂק אֱלִיעֶזֶר. (ג) וַיִּאמֶר אַבְרָם הֵן לִי לֹא נָתַתָּה זָרַע וְהִנֵּה בֶן בֵּיתִי יוֹרֵשׁ אֹתִי. (ד) וְהִנֵּה דְבַר ה' אֵלָיו לֵאמֹר לֹא יִירָשְׁךּ זֶה כִּי אִם אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֵּעֶיךְ הוּא יִירָשֶׁךָ.

מַה יִּתְרוֹן לִי?! – אָב נְתְחַנָּן, נַפְשִׁי עֲגוּמָה וְלִבִּי מִתְאוֹנָן, שִׂמְחָה בְלִבִּי מַה יְרַנָּן? עץ סרָק אַנֹכִי וְלֹא רַעַנַן!

5 פַּעֵלִי מַה בְּכָל יָקְרִי?

צִיץ עַקָּרִי עַקָּרִי בָמְקוֹרִי! קנְיֵן בִּרְכָתִי יִירַשׁ אֲרוּרִי – רֵיק אִם אֵפְנָה וַעַרִירִי.

שם צדק יש לי,

10 שֶׁתֶל צֶּדֶק אֵין לֵי. תַּתִּי לָדְ וְנָתַתְּ לִי, מָה אֶתֶן לֶדְיִ וֹמֵה תִתָּן לִייִּ

4 עץ סרק: ללא פירות, עקר. 5 פעלי מה: לשם מה אני פועל וכונס נכסים? 6 ציץ עקרי: הפרח היוצא משורשי (כינוי לבנים). 9 שם צדק: שם טוב. 10 שתל צדק: זרע של קיימא. 11 תתי: נתתי.

Just who is accursed (<mark>ארורי</mark>) ?

בראשית רבה (תיאודור-אלבק) פרשה נט (פרשת חיי שרה)

(ה) [ויאמר אליו העבד אולי] וגו' הה"ד "כנען בידו מאזני מרמה [לעשוק אָהֵב]" (הושע יב ח'). כנען, זה אליעזר. בידו מאזני מרמה, שהיה יושב ושוקל את בתו ראויה או אינה ראויה. לעשוק אהב, לעשוק אהוב העולם זה יצחק. אמר לו: עד אלי ואתן לו את בתי, אמר לו: ארור אתה ובני ברוך ואין ארור מידבק בברוך.

"The servant said to him:" This relates to "Canaan holds deceptive weights in his hand to cheat a beloved one." Canaan is Eliezer. Holds deceptive weights, he used to weigh whether his daughter was worthy. To cheat a beloved, to cheat the most beloved in the world, namely Isaac. He {Eliezer] said to him [Abraham]: Turn to me and I will give him my daughter [in marriage]. He replied: You are cursed; my son is blessed; and an accursed cannot join with one blessed.

ובן משק ביתי וגו', ר' לעזר בשם ר' יוסי בן זימרא: בן משק ביתי, זה <mark>לוט</mark> שנפשו שוקקת עליו לירשני. הוא דמשק אליעזר, שבשבילו רדפתי מלכים עד דמשק ועזרני אל.

ר' שמעון בן לקיש (אמר) בשם בר קפרא: בן משק ביתי, בר ביתי, הוא <mark>דמשק אליעזר</mark> שעל ידיו רדפתי מלכים עד דמשק. ואליעזר היה שמו, שנ' "וירק את חניכיו" [ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות] (בראשית יד יד) מניין אליעזר שי"ח.

"The steward of my household:" R. Lazar... R. Yosi ben Zimra said: This is Lot, who is obsessed with inheriting me. He is [called] Eliezer of Damascus because it was on his account that I pursued the kings to Damascus, and God [*El*] assisted me [*ezer*].

R. Shimon ben Lakish... Bar Kapra said: The steward of my household, the master of my house, is Eliezer the Damascene, who accompanied me in pursuit of the kings to Damascus. Eliezer the Damascene was his name, to wit: "He gathered his retainers, boirn to his household, three-hundred and eighteen," and the numerical value of Eliezer is 318.

בילוט, בילוט בילוט, בילוט בי

Jastrow: Dictionary of the Talmud

בראשית רבה (תיאודור-אלבק) פרשה מד (פרשת לך לך)

לוט ליטה, לא ירת לאברהם.

Accursed Lot will not inherit Abraham.